

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України розглянула звернення щодо операцій з нарахування (виплати) дивідендів платником податку на прибуток на користь нерезидентів з метою трансфертного ціноутворення, та, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), у межах компетенції повідомляє таке.

Міністерство фінансів України як головний орган у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію єдиної державної податкової, митної політики, з метою правильності застосування норм податкового законодавства, у листі від 26.09.2018 № 11420-10-10/25191 висловив свою позицію стосовно віднесення нарахування (виплати) дивідендів платником податку на прибуток на користь нерезидентів до операцій, що підпадають під визначення контрольованих, як таких, що впливають на об'єкт оподаткування податком на прибуток, яка полягає у наступному.

Відповідно до п.п. 14.1.49 п.14.1 ст. 14 Кодексу виплата дивідендів є розподіл частини чистого прибутку, розрахованого за правилами бухгалтерського обліку. Для цілей оподаткування до дивідендів прирівнюється також платіж у грошовій формі, що здійснюється юридичною особою на користь її засновника та/або учасника (учасників) у зв'язку з розподілом чистого прибутку (його частини).

Відповідно до п.п. 57.1¹.2 п. 57.1¹ ст. 57 Кодексу емітент корпоративних прав, який приймає рішення про виплату дивідендів своїм акціонерам (власникам), нараховує та вносить до бюджету авансовий внесок із податку на прибуток.

Як визначено п.п. 134.1.3 п. 134.1 ст. 134 Кодексу об'єктом оподаткування податком на прибуток є дохід (прибуток) нерезидента з джерелом походження з України, що підлягає оподаткуванню згідно з п. 141.4 ст. 141 Кодексу.

Дивіденди, які сплачуються резидентом на користь нерезидента, включено до доходів нерезидентів із джерелом походження з України, що підлягають оподаткуванню відповідно положень п. 141.4 ст. 141 Кодексу.

Так, згідно з п.п. 141.4.2 п. 141.4 ст. 141 Кодексу резидент або постійне представництво нерезидента, що здійснюють на користь нерезидента або уповноваженої ним особи (крім постійного представництва нерезидента на території України) будь-яку виплату з доходу з джерелом його походження з України, отриманого таким нерезидентом від провадження господарської діяльності (у тому числі на рахунки нерезидента, що ведуться в національній валюті), утримують податок з таких доходів, зазначених у п.п. 141.4.1 п. 141.4 ст. 141 Кодексу, за ставкою в розмірі 15 відс. (крім доходів, зазначених у підпунктах 141.4.3 – 141.4.6 та 141.4.11 п. 141.4 ст. 141 Кодексу) їх суми та за їх рахунок, який сплачується до бюджету під час такої виплати, якщо інше не передбачено положеннями міжнародних договорів України з країнами резиденції осіб, на користь яких здійснюються виплати, що набрали чинності.

Таким чином, виплата платником податку на прибуток дивідендів у грошовій формі на користь нерезидента не впливає на об'єкт оподаткування податком на прибуток такого платника.

Також зазначаємо, що віднесення операцій до контрольованих має на меті можливість проконтролювати таку операцію на відповідність принципу «витягнутої руки» із застосуванням методів встановлення такої відповідності, передбачених п. 39.3 ст. 39 Кодексу.

Оскільки жоден з методів не може бути застосований до господарської операції із виплати дивідендів платником податку на прибуток на користь нерезидента, а отже, не існує законодавчо визначеної можливості проконтролювати таку операцію на відповідність принципу «витягнутої руки», визнання зазначеної операції контрольованою та включення її до звіту про контрольовані операції не має сенсу.

Враховуючи наведене, операції з нарахування (виплати) дивідендів у грошовій формі платником податку на прибуток на користь нерезидентів не є контрольованими.

Якщо дивіденди на користь нерезидентів виплачуються у формі, відмінній від грошової, то відповідно до вимог п.п. 57.1¹.2 п. 57.1¹ ст. 57 Кодексу до таких операцій застосовуються правила трансфертного ціноутворення у порядку, встановленому ст. 39 Кодексу.

Водночас зазначаємо, що відповідно до п. 52.2 ст. 52 Кодексу податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податку, якому надано таку консультацію.